

tilveie, sigte, at man, hvis Rigsdagen og den lovgivende Magt maatte forlæste dette Forslag, vilde komme til det Punkt, at Præsten maatte præstevie en Medhjælper, og dernæst siger Præsten, at han vel tør love, at han ikke vilde præstevie nogen Anden, end en theologisk Kandidat, men hvad en Eftermand vilde gjøre, om han vilde præstevie en Lægmand, turde han ikke svare for. Deri, at der netop fra den Side er fremhævet som en stor Uderlighed, at man kunde komme til at ordinere en Lægmand til Præst, troer jeg ligger en Erkjendelse, som vistnok gjør det overflødigt at komme nærmere ind paa dette Punkt, og det er i Henhold hertil, at jeg tillader mig at anbefale det høitærede Thing at lade de omhandlede Ord atter gaae ud af Loven. De bleve ved anden Behandling indsatte deri med 44 Stemmer imod 42. — I nær Forbindelse med dette Endringsforslag staaer det, der af Udvalgets Fleertal er filliet under Nr. 4, og hvis Indhold nylig blev angivet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds. Han har bemærket, at han, da dette Forslag allerede har været saa omhyggeligt behandlet, vilde ansee det for unødvendigt at komme nærmere ind derpaa, og jeg tør for mit Bedkommende udtale mig i samme Retning. Jeg skal ikke gjøre nogen Bemærkning med Hensyn til Affattelsen af Endringsforslaget, thi endt denne sikkert kunde give Anledning til velgrundede Erindringer, og allerede med Hensyn til Forslagets Begyndelse turde dette være Tilfældet. Naar det saaledes hedder: „Under samme Betingelser og med samme Virkning kan der ogsaa løses Sognebaand til en Præst, der ikke tidligere har været i geistlig Embede“, og naar der dernæst gives en Udvikling af, hvorledes man skal begynde, for at en saadan Mand kan blive Præst, vil det være overflødigt at gjøre opmærksom paa det fuldkomne Urigtige i denne Affattelse. Jeg skal kun ganske kort angive et Par Hovedgrunde, som tale imod at gaae ind paa dette Endringsforslag. Det kan ikke være rigtigt eller hensigtsmæssigt gennem en Lov som denne at omstøbe den i Kirkelovgivningen som en almindelig Regel gjældende Forskrift, at Ingen kan ordineres uden til et bestemt Embede, og hvor-

ledes man end vil betragte det Spørgsmaal, om ikke Forholdene snart kunne uvilke sig saaledes, at det bliver fornødent at give en Lov om dette Forholds Ordning, er der, hvor omhyggelig Endringsforslaget end har været med at bestemme, at den Paagjældende skal have opfyldt alle Betingelser, som udfordres til Ansættelse i geistlig Embede, og hvor nøiagtig det end er angivet, at han skal fyldestgjøre Betingelserne for at blive ordineret, dog en Mangel, nemlig den Betingelse, som Lovgivningen kræver og maa kræve, at der er en Garanti for, at den, der optages som Præst i Folketirken, i Virkeligheden vil lære overeensstemmende med Folketirkens Lære. Det indbefattes aldeles ikke i Loven. Jeg vil altsaa fraraade det høitærede Thing at gaae ind paa dette Endringsforslag med den Bemærkning, at Vedtagelsen af det med Visshed tør siges at ville være en bestemt Hindring for Lovens Fremme, saaledes som den høitærede Kultusminister med stor Bestemthed har udtalt. Det er imidlertid kun med Beklagelse, man kunde see et saadant Resultat fremkomme, idet man nu var kommen til det Punkt, at man turde haabe — hvilket vistnok ogsaa stemmer med, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) nylig udtalte — snart at faae gennemført en Lov, som kunde aabne den Afgang til større kirkelig Frihed, hvortil Trangen har vist sig at være tilstede. Derfor har man imidlertid lagt en bestemt Hindring, idet de ærede Herrer af Udvalget, som nu ere staaede ind paa den her omhandlede Vej, forjaaviddt altsaa have ophørt at være enige med de øvrige Medlemmer af Udvalget, saaledes som de indtil det seneste Stadium have været. — Der staaer tilbage at omtale de Endringsforslag, som ere stillede af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) i Forbindelse med endeele andre af Thingets Medlemmer. Efter hvad den ærede Rigsdagsmand har udtalt, maa det staae klart for det ærede Thing, hvad hans Hensigt har været med at stille disse Forslag, og jeg troer, at den har faaet en heldig Betegnelse derved, at Gjennemførelsen af dem kun ligger ham paa Hjerte under Forudsætning af, at denne Lov kun skulde betragtes som en Fremtidslov, medens